

Защо ти трябваше да раздаваш свободи?

БОРИЛ: Защото трябваше поне привидно да усмира тази страна.
След загубата от латинците.

ТЕОДОРА: Но старец Василий е отказал да напусне заточението си,
а Елена дори не е приела твоите пратеници и остава в монашеска-
та килия.

БОРИЛ: Само с кръв и жестокост не може да се смири недово-
лството, което кипи из цялата страна.

ТЕОДОРА: Няма мир за хората на тая земя. Няма!

/На вратата се хлопна./

БОРИЛ: Свободно.

/Чака настръхнал./

/Влиза Мария./

Ти ли си била? "Анво търсим тук?"

МАРИЯ: Искан да те питам, защо не ме пускат да отида в църква-
та "Свети Димитър", защо не искат да впрегнат кочията?

БОРИЛ: А кой ти позволи да ме безспокоиш?

ТЕОДОРА: Защо си слезла от горния кат на кулата?

МАРИЯ: Ако конете трябва, аз мога и пешком да отида. Ти ли не
позволяваш да ме пуснат?

БОРИЛ: Прибирай се веднага горе!

ТЕОДОРА: И други път да не си посмала да безспокоиш царя! Хайде!

/Мария не мръдва./

БОРИЛ: Още ли си тук? Какво чакаш?

МАРИЯ: Искан да отида в църквата "Свети Димитър"! Искан да
отида!

ТЕОДОРА: Упорита като баба си.

МАРИЯ: Кажй им да ме пуснат! Искан да отида!

БОРИЛ: Ами ако не ти позволя?

МАРИЯ: Пак ще отида.

БОРИЛ: Как?